

Promemoria med kompletterande förslag till SOU 2025:95

Ett skärpt försörjningskrav vid anhöriginvandring

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian lämnas ett alternativt förslag till förslagen i betänkandet Skärpta villkor för anhöriginvandring (SOU 2025:95). Förslaget innebär dels att det nuvarande försörjningskravet vid anhöriginvandring höjs, dels att det införs vissa begränsningar av vilka inkomster som ska få beaktas. Syftet med förslagen om ett skärpt försörjningskrav är att fler ska kunna försörja sig själva och sin familj för att skapa möjligheter att komma till rätta med integrationsproblemen och motverka utanförskap.

Förordningsändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Innehållsförteckning

1	Förslag till förordning om ändring i utlänningsförordningen (2006:97).....	3
2	Ärendet.....	5
3	Ett skärpt försörjningskrav	6
4	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	12
5	Konsekvenser.....	14
Bilaga 1	Exempel på det föreslagna höjda försörjningskravet vid anhöriginvandring	20

1 Förslag till förordning om ändring i utlänningsförordningen (2006:97)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 4 d § utlänningsförordningen (2006:97) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SOU 2025:95

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 d §

Kravet på att kunna försörja sig och utlänningen i 5 kap. 3 f § första stycket utlänningslagen (2005:716) är uppfyllt om anknytningspersonen har lön som efter avdrag för preliminär skatt uppgår till förbehållsbeloppet vid utmätning av lön enligt 7 kap. 5 § utsökningsbalken. *Beräkningen ska göras med beaktande även av vad som behövs för försörjning av utlänningen. Ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller annan liknande arbetsrelaterad ersättning jämföras med lön. Kravet är också uppfyllt om anknytningspersonen har inkomster från näringsverksamhet eller en förmögenhet som han eller hon kan försörja sig och utlänningen på.*

Kravet på att kunna försörja sig och utlänningen i 5 kap. 3 f § första stycket utlänningslagen (2005:716) är uppfyllt om anknytningspersonen har lön som efter avdrag för preliminär skatt uppgår till

1. 1,30 gånger normalbeloppet vid utmätning av lön enligt 7 kap.

5 § utsökningsbalken, och

2. bostadskostnaden.

Beräkningen i första stycket ska göras med beaktande även av vad som behövs för försörjning av utlänningen. Arbetsrelaterad ersättning som lämnas tillfälligt under pågående anställning jämföras med lön. Inkomst från subventionerad anställning, ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller aktivitetsstöd får inte beaktas. Inte heller andra ersättningar med anledning av arbetslöshet får beaktas. Kravet är också uppfyllt om anknytningspersonen har inkomster från näringsverksamhet eller en förmögenhet som han eller hon kan försörja sig och utlänningen på.

Vid en ansökan om fortsatt uppehållstillstånd på grund av anknytning ska vid bedömningen av om kravet är uppfyllt även utlänningens inkomster, samt inkomster från andra familjemedlemmar som ingår i hushållet, beaktas.

Migrationsverket får meddela närmare föreskrifter om försörjningsförmåga. Migrationsverket får också meddela föreskrifter om vad som ska anses vara en bostad av tillräcklig storlek och standard enligt 5 kap. 3 f § första stycket utlänningslagen.

---

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2027.
2. För ansökningar om förlängning av ett uppehållstillstånd som beviljats före ikraftträdandet gäller 4 kap. 4 d § i den äldre lydelsen, om ansökan om förlängning har registrerats hos Migrationsverket senast den 1 januari 2028.

2 Ärendet

Regeringen beslutade den 11 juli 2024 att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av det svenska regelverket för att bevilja uppehållstillstånd på grund av anknytning, i syfte att åstadkomma en restriktiv och ändamålsenlig reglering (dir. 2024:68). Utredningen, som har antagit namnet Utredningen om skärpta villkor för anhöriginvandring (Ju 2024:11), överlämnade den 5 september 2025 betänkandet Skärpta villkor för anhöriginvandring (SOU 2025:95). Betänkandet har remitterats och remissvaren ska ha kommit in till Justitiedepartementet senast den 18 december 2025 (Ju2025/01907).

I betänkandet bedöms bl.a. att försörjningskravet vid anhöriginvandring inte bör höjas (avsnitt 8.7.1 i SOU 2025:95). I denna promemoria lämnas ett alternativt förslag om försörjningskravets nivå och vilka inkomster som ska få beaktas.

3 Ett skärpt försörjningskrav

Förslag

För att försörjningskravet vid anhöriginvandring ska vara uppfyllt ska anknytningspersonens lön efter avdrag för preliminär skatt uppgå till

- 1,30 gånger normalbeloppet vid utmätning av lön, och
- bostadskostnaden.

Arbetsrelaterad ersättning som lämnas tillfälligt under pågående anställning ska jämföras med lön. Inkomst från subventionerad anställning, ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller aktivitetsstöd får inte beaktas. Inte heller andra ersättningar med anledning av arbetslöshet får beaktas.

Utredningens bedömning

Utredningens bedömning stämmer inte överens med promemorians förslag. Utredningen bedömer att försörjningskravets nivå inte bör höjas. Utredningen bedömer också att ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller annan liknande arbetsrelaterad ersättning fortsatt ska jämföras med lön.

Skälen för förslaget

Försörjningskravets nivå bör höjas

De senaste årens omfattande invandring har bidragit till att Sveriges befolkning har vuxit snabbt under 2000-talet. Integrationsproblemen är betydande och det är allt för många som fastnar i utanförskap trots många år i Sverige. Att kunna försörja sig själv har stor betydelse för en persons möjligheter att vara en del av det svenska samhället. Som ett led i arbetet med att komma till rätta med de nuvarande problemen med bristande integration och växande utanförskap har det därför ingått i utredningens uppdrag att se över och skärpa reglerna om försörjningskrav vid anhöriginvandring (dir 2024:68).

Enligt huvudregeln i 5 kap. 3 b § utlänningslagen (2005:716) (UtlL) får uppehållstillstånd på grund av anknytning till en person enligt 3 eller 3 a § beviljas endast om anknytningspersonen kan försörja sig och utlänningsen samt har en bostad av tillräcklig storlek och standard för sig och utlänningsen (utredningen föreslår att 5 kap. 3 b § UtlL ska betecknas 5 kap. 3 f § UtlL). Regleringen stämmer överens med artikel 7.1 c i Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening där det framgår att en medlemsstat får kräva att anknytningspersonen har stabila och regelbundna försörjningsmedel som är tillräckliga för att försörja anknytningspersonen och hans eller hennes familjemedlemmar utan hjälp från systemet för socialt bistånd i den berörda medlemsstaten. Vidare framgår av artikel 7.1 a att en medlemsstat även får kräva att anknytningspersonen har en bostad som anses normal för en familj av jämförbar storlek i samma område och som

uppfyller medlemsstatens gällande allmänna bestämmelser om säkerhet och sanitära förhållanden.

Enligt nuvarande regler är försörjningskravet uppfyllt om anknytningspersonen har lön som efter avdrag för preliminär skatt uppgår till förbehållsbeloppet vid utmätning av lön enligt 7 kap. 5 § utsökningsbalken. Beräkningen ska göras med beaktande även av vad som behövs för försörjning av utlänningen. Kravet är också uppfyllt om anknytningspersonen har inkomster från näringsverksamhet eller en förmögenhet som han eller hon kan försörja sig och utlänningen på (se 4 kap. 4 d § utlänningsförordningen [2006:97], UtlF).

Löneutmätning är en särskild form av utmätning som innebär att arbetsgivaren håller inne en del av gäldenärens lön och betalar ut den till Kronofogdemyndigheten. Kronofogdemyndigheten fastställer ett förbehållsbelopp som gäldenären får behålla som syftar till att gäldenären inte ska behöva leva under en skälig levnadsnivå. Förbehållsbeloppet är alltså en form av existensminimum som består av bostadskostnaden och ett normalbelopp, som ska täcka vanliga levnadskostnader som exempelvis mat, kläder, telefon och hushållsel. För 2025 uppgår normalbeloppet till 6 186 kronor för en ensamstående vuxen, 10 219 kronor för två sammanlevande makar och 18 153 kronor för två sammanlevande makar och två barn (7–10 år) (Kronofogdemyndighetens föreskrifter om bestämmande av förbehållsbeloppet vid löneutmätning under 2025 [KFMFS 2024:1]). Normalbeloppet för barn är olika beroende på barnens ålder. Vilken inkomst som krävs för att försörjningskravet ska vara uppfyllt kan alltså variera beroende på familjens storlek och anknytningspersonens boendekostnader (se avsnitt 8.3 i SOU 2025:95).

I betänkandet övervägs om en skärpning av försörjningskravet kan åstadkommas genom att tillämpa ett högre referensbelopp än det nuvarande, men utredningen bedömer att förbehållsbeloppet vid utmätning av lön har vissa fördelar. Bland annat för utredningen fram att det är ett redan befintligt och väl inarbetat referensbelopp som årligen räknas upp baserat på konsumentprisindex och som också på ett flexibelt sätt kan anpassas till olika familjekonstellationer. Utredningen har också svårt att se några tydliga fördelar med att ta fram egna referensbelopp, inte minst med hänsyn till de arbetsinsatser som skulle krävas och den begränsade beloppsmässiga förändring det enligt utredningens bedömning skulle innebära i praktiken. Inom ramen för uppdraget har utredningen inte heller haft möjlighet att ta fram ett genomarbetat förslag på ett sådant alternativt referensbelopp. Utredningen bedömer därför sammantaget att försörjningskravet inte bör höjas utan även fortsatt knyts till förbehållsbeloppet vid utmätning av lön (se avsnitt 8.7.1 i SOU 2025:95).

Försörjningskravet vid anhöriginvandring, som infördes 2010, syftar framför allt till att stärka integrationen. I förarbetena uttalas bl.a. att avgörande faktorer för en god integration är arbete, språkkunskaper och bostad för den egna familjen. Om anknytningspersonen redan har etablerats i samhället genom att han eller hon är egenförsörjande och har en bostad främjas även de nyanlända familjemedlemmarnas integration (propositionen Försörjningskrav vid anhöriginvandring [prop. 2009/10:77] s. 19, se även propositionen Vissa skärpta villkor för anhöriginvandring och begränsade möjligheter till uppehållstillstånd av humanitära skäl [prop. 2023/24:18] s. 17). Den bedömningen gör sig även

fortsatt gällande. Samtidigt kan det konstateras att problemen med bristande integration och ett växande utanförskap kvarstår. Tidigare års omfattande invandring har inneburit stora påfrestningar på det svenska samhället. I kombination med bristande integration har de senaste årens invandring bidragit till att Sverige står inför stora utmaningar med ett växande utanförskap och betydande integrationsproblem i form av bl.a. arbetslöshet och bidragsberoende. Inriktningen bör därför vara att försörjningskravet utformas på ett sådant sätt att ingen anhöriginvandrare ska räknas som fattig eller riskera fattigdom vid ankomsten till Sverige. Som ett led i det pågående arbetet med att komma till rätta med nuvarande problem bör därför försörjningskravets nivå höjas. En höjd nivå bör kunna bidra till att ge anknytningspersonen och dennes familj goda förutsättningar att kunna försörja sig själva.

Utformningen av det höjda försörjningskravet

I promemorian Självförsörjning som krav för svenskt medborgarskap (Ju2025/00667) föreslås ett försörjningskrav som innebär att den sökandes årliga lön eller inkomst av näringsverksamhet som lägst ska uppgå till tre inkomstbasbelopp före avdrag för preliminär skatt. Förslaget, som bereds inom Regeringskansliet, innebär ett försörjningskrav som motsvarar nivån för det nya s.k. självförsörjningsmåttet. Självförsörjningsmåttet togs fram som ett komplement till dagens sysselsättningsmätt i 2024 års ekonomiska vårproposition (prop. 2023/24:100) och avser att mäta hur stor andel av individerna i förvärvsaktiv ålder (20–64 år) som under ett år arbetar, alternativt har annan egen inkomst, i sådan omfattning att de antas vara självförsörjande. I måttet för självförsörjning ingår att personen antas kunna betala för sitt eget boende. Inkomstgränsen för självförsörjning har satts till tre inkomstbasbelopp. För år 2025 motsvarar därför självförsörjningsmåttet en årsinkomst på 241 800 kronor eller en bruttointkomst på 20 150 kronor per månad, vilket motsvarar en nettointkomst på cirka 16 700 kronor per månad. Måttet tar emellertid inte hänsyn till olika familjekonstellationer. I betänkandet bedömer utredningen därför att detta mått inte framstår som lämpligt att använda i det nu aktuella sammanhanget.

Utöver de skäl som utredningen för fram skulle en modell baserad på självförsörjningsmåttet innebära en komplicerad reglering som riskerar att bli såväl svår att tillämpa för Migrationsverket som svår att förstå för enskilda. Eftersom självförsörjningsmåttet innefattar den enskildes boendekostnader, skulle exempelvis ett avdrag behöva göras för detta innan en uppräknings för olika hushållstorlekar och boendeformer kan göras. En sådan modell för ett höjt försörjningskrav skulle kräva överväganden som inte kan göras inom ramen för det här författningsarbetet. Mot den bakgrunden delas utredningens bedömning att självförsörjningsmåttet inte är en lämplig utgångspunkt för ett höjt försörjningskrav vid anhöriginvandring.

Dagens försörjningskrav är baserat på förbehållsbeloppet vid utmätning av lön enligt 7 kap. 5 § utsökningsbalken och utgörs av den faktiska bostadskostnaden och ett normalbelopp. För att kunna ta hänsyn till olika familjekonstellationer och samtidigt beakta de faktiska bostadskostnaderna bör övervägas om förbehållsbeloppet ska utgöra

utgångspunkt även för det skärpta försörjningskravet. Normalbeloppet är ett schabloniserat belopp som fastställs av Kronofogdemyndigheten för varje år. Publiceringen sker i myndighetens författningssamling där beloppen för ensamstående, makar eller jämställda och barn uppdelat på ålder anges i en tabell. Det finns tydliga fördelar med att utgå från denna redan väl inarbetade reglering, som också enkelt kan anpassas till olika familjesammansättningar. För att nu åstadkomma en genomförbar förändring bedöms det därför i likhet med utredningen lämpligt att även fortsättningsvis utgå från förbehållsbeloppets konstruktion som modell för försörjningskravet.

Normalbeloppet motsvarar en form av existensminimum för levnadsomkostnader. För att bättre spegla försörjningskravets syfte bör det höjas till en nivå som inte längre motsvarar ett existensminimum och som ger anknytningspersonen och dennes familj goda förutsättningar för sin etablering i samhället. Ett av grundsyftena med ett försörjningskrav för anhöriginvandring är att motivera individen till att bli självförsörjande och därigenom stärka integrationen. För att uppnå detta bedöms en lämplig nivå vara en höjning av normalbeloppet med 30 procent. En sådan höjning skulle t.ex. innebära att beloppet för sammanlevande makar eller sambo utan barn blir 13 285 kronor (10 219 kronor gånger 1,30) och för en familj bestående av två vuxna och två barn 23 600 kronor (18 154 kronor gånger 1,30). Det skulle alltså innebära en höjning om ungefär 3 000 kronor respektive 5 500 kronor i dessa två exempel (se bilaga för exempel i tabell). För att beräkna den inkomst som anknytningspersonen måste ha för att uppfylla försörjningskravet läggs sedan den faktiska boendekostnaden till, på samma sätt som görs i dag.

Ett försörjningskrav som motsvarar 1,30 gånger normalbeloppet bedöms på ett bättre sätt än dagens nivå stämma överens med ambitionen att ingen anhöriginvandrare ska räknas som fattig eller riskera fattigdom vid ankomsten till Sverige. Med egen försörjning ökar människors frihet och möjligheter att forma sina egna liv. På så sätt kan det bidra till att främja integration och minska risken för utanförskap. Till skillnad från utredningen föreslås därför att nivån på försörjningskravet vid anhöriginvandring enligt de generella reglerna i 5 kap. UtL ska uppgå till 1,30 gånger normalbeloppet och den faktiska bostadskostnaden. Om anknytningspersonen delar bostad med en vuxen familjemedlem som inte ansöker om uppehållstillstånd på grund av anknytning till anknytningspersonen, t.ex. maka eller sambo, är utgångspunkten att anknytningspersonen ska svara för hälften av boendekostnaden (jfr MIG 2019:12 och Migrationsverkets rättsliga ställningstagande om försörjningskravet i 5 kap. 3 b § UtL, RS/081/2021. För att kravet på bostad ska vara uppfyllt krävs att anknytningspersonen äger en bostad, hyr en bostad eller innehar en bostadsrätt. Om det är fråga om ett hyresförhållande måste det vara av en viss varaktighet (jfr MIG 2011:16 och Migrationsverkets föreskrifter om försörjningskravet vid anhöriginvandring [MIGRFS 2022:8]). Förslaget innebär alltså att normalbeloppet ska multipliceras med 1,30. I övrigt innebär förslaget ingen förändring av hur försörjningskravet beräknas.

Av EU-domstolens praxis (Chakroun-målet C-578/08) framgår bl.a. att möjligheten att uppställa ett försörjningskrav ska tolkas restriktivt och att det utrymme för skönsmässig bedömning som tillerkänns medlemsstaterna

inte får användas av dem på ett sätt som äventyrar direktivets syfte, som är att främja familjeåterförening, eller direktivets ändamålsenliga verkan. Medlemsstaterna får ange en viss summa som referensbelopp men får inte neka familjeåterförening om inkomsten inte överstiger en viss miniminivå oberoende av en konkret prövning av varje sökandes situation.

Av Europadomstolens praxis följer att artikel 8 (rätten till privat- och familjeliv) i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna inte medför en övergripande skyldighet för en stat att respektera immigranternas val av bosättningsland och att tillåta familjeåterförening på sina territorier. Omfattningen av en stats skyldigheter varierar beroende på den berörda personens särskilda situation och på allmänintresset. Faktorer att beakta är i vilken utsträckning familjelivet hindras, vilken anknytning till konventionsstaten som familjemedlemmarna har och om det finns oöverstigliga hinder i hemlandet samt om det finns omständigheter som rör immigrationskontroll eller överväganden med hänsyn till offentliga intressen som talar mot familjeåterförening (se bl.a. Europadomstolens avgöranden i B.F. m.fl. mot Schweiz, nr 13258/18, den 4 juli 2023 och Dabo mot Sverige, nr 12510/18, den 18 januari 2024). Vid tillämpningen av ett försörjningskrav måste även övriga internationella åtaganden beaktas, t.ex. artikel 17 i FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter.

Förslaget om ett höjt försörjningskrav kan innebära att det blir svårare för vissa utlännningar att beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning. Det bör dock noteras att även förbehållsbeloppet enligt dagens reglering kan bli relativt högt beroende på bostadskostnaderna och familjesammansättningen i det enskilda fallet. Med beaktande av det behov som finns av att minska risken för att anhöriginvandrare räknas som fattiga vid ankomsten till Sverige och för att komma till rätta med problemen med integrationen bedöms det dock vara motiverat att ytterligare höja nivån för försörjningskravet. Det föreslagna försörjningskravet bör underlätta för familjemedlemmar som beviljas uppehållstillstånd att komma in i det svenska samhället och minska risken för att barn lever i fattigdom vid ankomsten till Sverige.

Det finns också möjlighet att medge undantag från försörjningskravet om det finns särskilda skäl. Bestämmelsen möjliggör, i enlighet med de EU-rättsliga krav som ställs, en individuell bedömning av varje sökandes situation. Vid den prövningen ska samtliga omständigheter beaktas, dvs. såväl omständigheter som hänför sig till anknytningspersonen som till sökanden (jfr prop. 2009/10:77 s. 34 och propositionen Ändrade regler i utlänningslagen [prop. 2020/21:191] s. 112). Utredningen föreslår inte någon ändring av möjligheten till undantag på grund av särskilda skäl, förutom i vissa ärenden som gäller blivande make eller sambo där det föreslås att det ska föreligga synnerliga skäl för undantag. Sammantaget bedöms därför att förslaget är förenligt med EU-rätten och Sveriges internationella åtaganden.

Det ändrade försörjningskrav som nu föreslås avser anhöriginvandring enligt de generella reglerna i 5 kap. UtL, som bl.a. tar sikte på anknytning till utlännningar med uppehållstillstånd på grund av ett skyddsbehov. Förslaget innebär att försörjningskravet vid sådan anhöriginvandring kan komma att skilja sig från andra försörjningskrav. För att uppehållstillstånd

ska få beviljas på grund av anknytning till en arbetskraftsinvandrare, EU-blåkortsinnehavare eller ICT-tillståndsinnehavare krävs t.ex., i likhet med vad som nu gäller vid anhöriginvandring enligt de generella reglerna i 5 kap. UtL, att anknytningspersonen har lön som efter avdrag för preliminär skatt uppgår till förbehållsbeloppet vid utmätning av lön enligt 7 kap. 5 § utsökningsbalken (4 kap. 4 c § UtIF). Utredningen bedömer att en ordning som innebär att ett högre försörjningskrav tillämpas för vissa grupper skulle kunna ifrågasättas ur ett diskrimineringsperspektiv, med beaktande av artikel 8 och artikel 14 i Europakonventionen. Att andra försörjningskrav kan komma att skilja sig från det som nu föreslås gälla vid anhöriginvandring enligt de generella reglerna i 5 kap. UtL får dock anses vara motiverat. Detta eftersom det i många andra situationer finns grundläggande krav på försörjning för anknytningspersonens uppehållstillstånd. För att en arbetskraftsinvandrare ska beviljas ett uppehållstillstånd för arbete och ett arbetstillstånd krävs t.ex. en god försörjning, vilket innebär att hans eller hennes lön ska uppgå till minst 80 procent av medianlönen (6 kap. 2 § UtL och 5 kap. 8 a § UtIF). I lagrådsremissen Nya regler för arbetskraftsinvandring föreslås att kravet på god försörjning som huvudregel ska ersättas med ett lönekrav om minst 90 procent av medianlönen. Eftersom grunderna för anknytningspersonens uppehållstillstånd skiljer sig åt på ett inte obetydligt sätt bedöms det ur ett diskrimineringsperspektiv också vara godtagbart att kraven på försörjning vid anhöriginvandring skiljer sig åt. Detta gäller dessutom redan i dag.

Försörjningskravet vid anhöriginvandring enligt de generella reglerna i 5 kap. UtL är även tillämpligt vid en ansökan om uppehållstillstånd på grund av anknytning till en utlänning som har beviljats ett permanent uppehållstillstånd. Det höjda försörjningskravet som nu föreslås kommer alltså att gälla även i sådana fall. Det innebär att det t.ex. kommer att ställas ett högre krav på försörjning för att en familjemedlem till en arbetskraftsinvandrare ska få beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning när arbetskraftsinvandraren har beviljats ett permanent uppehållstillstånd än när han eller hon hade ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. En rimlig utgångspunkt får samtidigt anses vara att en arbetstagare erhåller bättre villkor ju längre en anställning varar. När en utlänning väl beviljas ett permanent uppehållstillstånd bör han eller hon alltså vara etablerad på arbetsmarknaden och därmed ha goda möjligheter att klara ett högre försörjningskrav. Att försörjningskravet vid anhöriginvandring kan komma att bli något högre när anknytningspersonen har beviljats permanent uppehållstillstånd bedöms därför, särskilt inte för högkvalificerade personer, innebära några hinder.

Utredningen föreslår att ett försörjningskrav ska införas i vissa fall när det gäller uppehållstillstånd för familjemedlemmar till personer med ställning som varaktigt bosatt i annan EU-stat. I andra fall bedömer utredningen att de allmänna reglerna i 5 kap. UtL blir tillämpliga. Även med förslaget i denna promemoria om en höjd nivå av försörjningskravet delas utredningens bedömning att förslaget är förenligt med Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (se avsnitt 12.2.4 i SOU 2025:95).

Inkomster som uppfyller försörjningskravet

Vid tillämpning av nu gällande bestämmelser om försörjningskrav vid anhöriginvandring jämföras ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller annan liknande arbetsrelaterad ersättning med lön. För uppfyllande av kravet beaktas också om anknytningspersonen har inkomster från näringsverksamhet eller en förmögenhet som han eller hon kan försörja sig och utlåningen på (4 kap. 4 d § UtIF). Utredningen föreslår inga ändringar om vilka inkomster som kan uppfylla försörjningskravet.

Vid bedömningen av om försörjningskravet är uppfyllt vid en ansökan om uppehållstillstånd på grund av anknytning till en arbetskraftsinvandrare, EU-blåkortsinnehavare eller ICT-tillståndsinnehavare jämföras arbetsrelaterad ersättning som lämnas tillfälligt under pågående anställning med lön. Inkomst från subventionerad anställning, ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller aktivitetsstöd får däremot inte beaktas. Inte heller andra ersättningar med anledning av arbetslöshet får beaktas (4 kap. 4 c § UtIF). Vid bedömningen av om försörjningskravet för att beviljas permanent uppehållstillstånd är uppfyllt görs liknande undantag vad gäller vilka inkomster som får beaktas (4 kap. 4 e § UtIF). Även i promemorian Självförsörjning som krav för svenskt medborgarskap (Ju2025/00667) föreslås vissa begränsningar av vilka inkomster som ska få beaktas.

Försörjningskravet vid anhöriginvandring enligt de generella reglerna i 5 kap. UtIF bör utformas så att det ger incitament för anknytningspersonen att etablera sig på arbetsmarknaden. Utgångspunkten bör därför vara att anknytningspersonen har lön från arbete som efter avdrag för preliminär skatt uppgår till den föreslagna nivån. Vilka inkomster som därutöver ska få beaktas bör utformas i likhet med vad som redan gäller vid anhöriginvandring till en arbetskraftsinvandrare, EU-blåkortsinnehavare eller ICT-tillståndsinnehavare. Inkomst från subventionerad anställning, ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller aktivitetsstöd föreslås därför inte få beaktas. Inte heller andra ersättningar med anledning av arbetslöshet föreslås få beaktas. Arbetsrelaterad ersättning som lämnas tillfälligt under pågående anställning bör däremot jämföras med lön. Det kan t.ex. handla om sjukpenning eller föräldrapenning (jfr SOU 2025:1 s. 323). Eftersom inkomster från subventionerade anställningar inte får beaktas bör det påminnas om möjligheten till att göra undantag från försörjningskravet vid särskilda skäl.

Även fortsättningsvis bör kravet kunna vara uppfyllt om anknytningspersonen har inkomster från näringsverksamhet eller en förmögenhet som han eller hon kan försörja sig och familjemedlemmen på. När det gäller en förmögenhet som ett försörjningsmedel ska det enligt Migrationsverkets praxis i princip vara fråga om likvida medel eller tillgångar som snabbt kan avyttras. Värdet på fastigheter och liknande tillgångar kan alltså inte beaktas. Det kan inte heller komma i fråga att generellt beakta framtida eller förväntade förmögenhetstillgångar. Om sökanden däremot kan visa att anknytningspersonen har löpande månadsvisa inkomster, t.ex. hyresintäkter från fastighetsuthyrning, kan dessa räknas med i bedömningen under förutsättning att den sammantagna försörjningsförmågan är varaktig. Eftersom en regelbunden inkomst och en förmögenhet skiljer sig väsentligt åt till sin karaktär, och för att

motverka missbruk, finns skäl att ställa särskilda krav för bedömning av förmögenhet som försörjningsmedel. Förmögenhet saknar, till skillnad från övriga försörjningsmedel, ofta en tydlig koppling till ett förvärvsarbete och en fysisk person. Det innebär bl.a. att medel snabbt kan överföras från ett konto till ett annat. Sökanden har bevisbördan för att anknytningspersonen uppfyller försörjningskravet, vilket i detta sammanhang innebär att sökanden ska göra sannolikt att förmögenheten tillhör anknytningspersonen samt att förmögenheten kommer att vara tillgänglig för anknytningspersonen under minst två år. Om det finns oklarheter kring den förmögenhet som åberopas, exempelvis vad gäller förmögenhetens värde eller anknytningspersonens möjlighet att rättsligt förfoga över medlen, behöver frågan utredas närmare, t.ex. genom att sökanden ges möjlighet att komplettera ansökan i aktuella delar (se Migrationsverkets rättsliga ställningstagande om försörjningskravet i 5 kap. 3 b § utlänningslagen, RS/081/2021).

4 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag

Förordningsändringen ska träda i kraft den 1 januari 2027.

Det skärpta försörjningskravet ska under en övergångsperiod om 12 månader inte gälla för förlängningsansökningar av uppehållstillstånd som beviljats före ikraftträdandet.

Bedömning

Det finns inte något behov av övergångsbestämmelser i övrigt.

Utredningens förslag och bedömning

Förslaget och bedömningen i utredningen stämmer överens med promemorians.

Skälen för förslaget och bedömningen

Utredningen föreslår att författningsändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027. Den föreslagna förordningsändringen bör därför träda i kraft vid samma tidpunkt som övriga författningsändringar.

Utredningen föreslår att försörjningskravet ska gälla även vid en ansökan om förlängning av uppehållstillstånd men föreslår inga övergångsbestämmelser. Till skillnad från utredningen föreslås i denna promemoria en höjning av försörjningskravet och begränsningar av vilka inkomster som får beaktas. För att anknytningspersonen och de familjemedlemmar som redan har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning ska få möjlighet att anpassa sig till det föreslagna skärpta försörjningskravet bör övergångsbestämmelser införas. Samtidigt är det

angeläget att de nya reglerna får fullt genomslag så snart som möjligt. Därför anses att en övergångsperiod om 12 månader är väl avvägd och tillräckligt lång för att nödvändiga anpassningar ska kunna göras. Det skärpta försörjningskravet föreslås därför under en övergångsperiod om 12 månader från ikraftträdandet av förordningsändringen inte gälla för förlängningsansökningar av uppehållstillstånd som beviljats före ikraftträdandet. Om en förlängningsansökan däremot gäller ett uppehållstillstånd som har beviljats efter det att det skärpta försörjningskravet har trätt i kraft ska även det skärpta försörjningskravet gälla vid förlängningsansökan.

Huvudregeln inom förvaltningsrätten är att rättstillämparen ska tillämpa den författning som gäller vid tidpunkten för prövningen. För att syftet med den föreslagna ändringen ska uppnås är det angeläget att den får fullt genomslag så snart som möjligt. I övrigt bör därför förordningsändringen tillämpas direkt från och med den dag den träder i kraft, även i fråga om ärenden om ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmar som har inletts, och mål i domstol som har inletts, före den tidpunkten. En direkt tillämpning innebär t.ex. att domstolarna kan behöva förhålla sig till att regelverket ändrats efter att underinstansen fattat sitt beslut. Domstolen kan i en sådan situation behöva anvisa parterna vilken ytterligare utredning som behövs. Om domstolen som första instans kan avgöra prövningen utifrån den nya bestämmelsen får dock avgöras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet.

5 Konsekvenser

Bedömning

Förslaget leder till initialt ökade kostnader för Migrationsverket och migrationsdomstolarna som kan hanteras inom ramen för de anslag som föreslås i budgetpropositionen för 2026.

Förslaget om ett högre försörjningskrav kan öka drivkrafterna för arbete men kan också innebära vissa negativa konsekvenser för integrationen. Förslaget påverkar fler kvinnor än män. Förslaget om att vissa inkomster inte ska få beaktas kan skapa tillfälliga hinder för vissa personer att återförenas med sin familj. I övrigt medför förslagen inte några andra konsekvenser än de som redovisas av utredningen.

Skälen för bedömningen

Utredningen lämnar ett antal förslag som innebär att möjligheterna till anhöriginvandring i olika avseenden begränsas. Utredningen redovisar konsekvenserna för förslagen i betänkandet. I denna promemoria lämnas ett alternativt förslag till utredningens bedömning att nuvarande reglering av försörjningskravets nivå bör behållas. I promemorian redovisas de konsekvenser som förslaget om en höjning av nivån för försörjningskravet kan ge upphov till i förhållande till utredningens bedömning. I övrigt

bedöms inte förslaget i promemorian medföra några andra konsekvenser än de som redovisas av utredningen.

Vilka berörs av förslaget?

De personer som framför allt kommer att beröras av förslaget är personer i Sverige med uppehållstillstånd p.g.a. skyddsbehov, men även den som har permanent uppehållstillstånd på annan grund, liksom anhöriga till dessa. De myndigheter som framför allt berörs är Migrationsverket och migrationsdomstolarna.

Konsekvenser för det allmänna

Förslaget kommer innebära nya bedömningsmoment för Migrationsverket. Tillämpningen av den nya nivån av försörjningskravet vid handläggningen av ansökningar om uppehållstillstånd på grund av anknytning kan därför initialt innebära en ökad arbetsbörda för myndigheten. Under 2024 uppgick bifallsfrekvensen i anknytningsärenden till cirka 50 procent. En majoritet av avslagen berodde på att försörjningskravet inte var uppfyllt. Förslaget kommer sannolikt innebära att avslagsfrekvensen i anknytningsärenden ökar, i vart fall inledningsvis. Avslagsbeslut i förlängningsärenden medför ökade kostnader eftersom dessa ofta kombineras med ett utvisningsbeslut. Samtidigt är det sannolikt att förslaget på lång sikt kan bidra till ett minskat inflöde av ärenden. Liksom utredningen konstaterar är det svårt att uppskatta vilka effekter ett förslag får för antalet avslagsbeslut och i förlängningen överklaganden till domstol. På lång sikt är det dock rimligt att förslaget kommer medföra ett minskat inflöde av anknytningsärenden till Migrationsverket. Regeringen föreslår i budgetpropositionen för 2026 att Migrationsverket tillförs 10 miljoner kronor fr.o.m. 2027 (prop. 2025/26:1 Utgiftsområde 8 s. 27) för genomförande av förslagen i betänkandet Skärpta villkor för anhöriginvandring (SOU 2025:95) för bl.a. en mer omfattande handläggning till följd av förslag om att försörjningskrav vid anhöriginvandring ska gälla även vid förlängning av uppehållstillstånd. Vidare har Migrationsverket tillförts medel i budgetpropositionen för 2025 för omläggningen av migrationspolitiken. Även i budgetpropositionen för 2026 föreslår regeringen medel för omläggning av migrationspolitiken och för att ge Migrationsverket stabila ekonomiska planeringsförutsättningar. Sammantaget bedöms de kostnader som uppstår med anledning av förslaget kunna rymmas inom redan avsatta och föreslagna medel.

En ökad avslagsfrekvens medför sannolikt att överklaganden till migrationsdomstolarna ökar något. Detta innebär därmed också vissa ökade kostnader för migrationsdomstolarna, i vart fall på kort sikt. På lång sikt bedöms dock antalet anknytningsärenden minska och således även antal överklaganden. De initiala kostnaderna bedöms inte vara större än att de ryms inom migrationsdomstolarnas befintliga anslag.

Samtantaget bedöms förslaget på sikt leda till minskade offentligfinansiella utgifter.

Konsekvenser för enskilda

Som redovisas av utredningen i betänkandet fanns det i juni 2025 knappt 237 000 personer med permanent uppehållstillstånd i Sverige. Antalet personer med tidsbegränsat asylrelaterat uppehållstillstånd uppgick till 33 300. Antalet personer med tidsbegränsat uppehållstillstånd på grund av anknytning uppgick till drygt 62 500 (varav 7 200 beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till en person med ett tidsbegränsat asylrelaterat uppehållstillstånd).

Förslaget innebär att vissa grupper kommer att omfattas av ett högre försörjningskrav vid anhöriginvandring i förhållande till utredningens bedömning om att nuvarande krav ska kvarstå. Förslaget bedöms ha störst påverkan på anknytningspersoner som har svårt att nå en stabil ställning på arbetsmarknaden och tillräckligt hög lönenivå och dennes anhöriga. Eftersom förslaget syftar till att anhöriginvandrare inte ska räknas som fattiga bedöms det dock i förlängningen även ha positiva effekter, både för enskilda och för samhället. Genom de redan befintliga möjligheterna till undantag från försörjningskravet kommer det även fortsatt vara möjligt att undvika orimliga resultat i enskilda fall.

Försörjningskravet föreslås av utredningen även gälla vid en ansökan om förlängning. I och med den föreslagna övergångsbestämmelsen för det skärpta försörjningskravet vid en förlängningsansökan kommer anknytningspersonen och dennes familjemedlemmar ha möjlighet att anpassa sig till det skärpta försörjningskravet. Efter den föreslagna övergångsperioden om 12 månader kan dock det skärpta försörjningskravet komma att innebära att fler förlängningsansökningar avslås, vilket i sin tur kan komma att innebära att fler familjer riskerar att splittras. Samtidigt föreslår utredningen att även andra familjemedlemmars inkomster ska beaktas i förlängningsärenden, vilket bör öka incitamenten för familjemedlemmar att komma i arbete och därmed minska risken för att familjen splittras. I situationer där familjer riskerar att splittras måste särskilt rätten till familjeliv beaktas, vilket följer av flera av Sveriges internationella åtaganden så som t.ex. artikel 8 i Europakonventionen och artikel 17 i FN:s konvention om medborgerskap och politiska rättigheter.

Utredningen om skärpta krav för svenskt medborgarskap pekar på att subventionerade anställningar har positiva effekter på nyanländas arbetsrelevanta lärande (SOU 2025:1 s. 325). Förslaget om att undanta den typen av anställning från att få beaktas vid prövningen av om försörjningskravet är uppfyllt riskerar således att minska incitamenten att delta i sådana anställningar och därigenom motverka syftet med förslaget. Avsikten med t.ex. nystartsjobb, introduktionsjobb och etableringsjobb är dock att dessa ska vara temporära och leda till etablering på den reguljära arbetsmarknaden. Det eventuella hinder från att kunna beviljas uppehållstillstånd för anhöriga som uppkommer genom förslaget om att vissa inkomster inte ska få beaktas bör således vara av tillfällig natur. Utredningen föreslår också att det ska införas vistelsetid om minst två år för vissa anknytningspersoner innan ett uppehållstillstånd på grund av anknytning kan beviljas (avsnitt 6.2.5 i SOU 2025:95). Förslaget syftar till att säkerställa att personer som kommer till Sverige vistas här under tillräckligt lång tid för att hinna uppnå en viss nivå av integrering innan

familjeåterförening äger rum, vilket också förväntas kunna ge familjemedlemmar bättre förutsättningar att i sin tur integreras i samhället. Efter en vistelsetid om minst två år bör anknytningspersonen alltså ha goda förutsättningar att etablera sig på arbetsmarknaden.

Vissa personer kan på grund av en funktionsnedsättning ha svårt att försörja sig genom arbete eller att arbeta i en omfattning som krävs för att uppfylla det föreslagna försörjningskravet. Särskilda skäl att göra undantag från försörjningskravet kan emellertid vara att anknytningspersonen är arbetsoförmögen på grund av sjukdom som inte endast är tillfällig eller på grund av annan varaktig fysisk eller psykisk funktionsnedsättning (prop. 2009/10:77 s. 34). Bestämmelsen om särskilda skäl möjliggör att en individuell bedömning kan göras av varje sökandes situation utifrån omständigheterna i det enskilda ärendet och med beaktande av t.ex. relevant praxis från EU-domstolen och Europadomstolen. Bestämmelsen bör t.ex. kunna tillämpas i olika fall där det framstår som orimligt att ett försörjningskrav uppställs, exempelvis om det i ett enskilt fall bedöms stå i strid med Sveriges konventionsåtaganden att uppställa ett försörjningskrav (prop. 2020/21:191 s. 112 och prop. 2023/24:18 s. 20). Särskilda skäl bör därför även kunna avse personer med inkomster från mer varaktiga subventionerade anställningar, t.ex. lönebidrag eller skyddat arbete, som riktar sig till personer med en funktionsnedsättning och som långsiktigt har svårt att få en egen arbetsrelaterad inkomst på den reguljära arbetsmarknaden. Genom den möjlighet till undantag som redan finns bedöms förslagen inte påverka personer med en funktionsnedsättning på ett oproportionerligt sätt och därmed ligga i linje med Sveriges åtaganden enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och artikel 14 i Europakonventionen.

FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen), som gäller som svensk lag, innehåller bestämmelser som bl.a. anger att vid alla åtgärder som rör barn ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa (artikel 3). En motsvarande bestämmelse om barnets bästa finns i artikel 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. I de fall som rör barn ska också, i enlighet med portalparagrafen i 1 kap 10 § UtL, särskilt beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver. Barnets bästa kan inte frikopplas från övriga rättigheter i konventionen utan de är odelbara och ömsesidigt förstärkande (prop. 2017/18:186 s. 96). Av artikel 4 framgår att konventionsstaterna ska vidta alla lämpliga lagstiftningsåtgärder, administrativa åtgärder och andra åtgärder för att genomföra rättigheterna som erkänns i barnkonventionen. Av artikel 9 barnkonventionen framgår att en stat är skyldig att säkerställa att ett barn inte skiljs från sina föräldrar mot deras vilja, utom i de fall det är nödvändigt för barnets bästa. Artikel 10 handlar om familjeåterförening och ett barns rätt till regelbunden kontakt med föräldrar som är bosatta i olika stater. Av artikel 16 framgår att barn har rätt till ett privat och familjeliv. Förslaget om en höjd nivå för försörjningskravet riskerar att påverka barn negativt eftersom fler ansökningar om uppehållstillstånd på grund av anknytning sannolikt kan komma att avslås, i vart fall inledningsvis. Det innebär en risk för att familjeåterföreningen försenas, vilket kan påverka barns förutsättningar för integration negativt, samt att fler familjer kommer att splittras. De negativa konsekvenser förslaget kan

få ska dock ställas i relation till förslaget syfte, nämligen att anhöriginvandrare inte ska räknas som fattiga vid ankomsten till Sverige, vilket kan bidra till att främja integration och minska risken för utanförskap. En ökad självförsörjning bedöms få positiva effekter för barn som beviljas uppehållstillstånd i Sverige eftersom risken för ekonomisk utsatthet minskar. Det föreslagna försörjningskravet kan alltså underlätta för familjemedlemmar som beviljas uppehållstillstånd att komma in i det svenska samhället och minska risken för att barn lever i fattigdom vid ankomsten till Sverige. Genom den möjlighet till undantag vid särskilda skäl som redan finns i gällande rätt kan även orimliga konsekvenser i enskilda fall undvikas. Förslaget bedöms därför vara förenligt med barnkonventionen

Konsekvenser för företag

I och med förslaget kommer sannolikt färre personer beviljas uppehållstillstånd i Sverige på grund av anknytning, vilket kan komma att påverka företagets kompetensförsörjning (se avsnitt 14.12 i SOU 2025:95). Samtidigt föreslår utredningen att även andra familjemedlemmars inkomster ska beaktas vid ansökan om förlängning, vilket bör bidra till familjemedlemmars etablering på arbetsmarknaden. Detta torde i sin tur vara positivt för kompetensförsörjningen.

Konsekvenser för jämställdheten och det integrationspolitiska målet

Förutsättningarna att nå vissa av de integrationspolitiska delmålen bedöms öka med förslaget, som t.ex. målet om att andelen utrikes födda kvinnor och män som arbetar och försörjer sig själva ska öka (ekonomisk integration). Detta eftersom förslaget innebär ökade incitament för anhöriginvandrare att komma i egenförsörjning, då även familjemedlemmarnas inkomster föreslås ska beaktas vid en förlängningsansökan. Samtidigt finns en risk för att förslagen kan få negativa konsekvenser för integrationen. Ökade inkomstkrav kan innebära minskade incitament för nyanlända att delta i etableringsprogrammet, SFI eller annan utbildning, för att i stället fokusera på att få eller behålla en viss inkomst. Förslagen kan även innebära att familjeåterförening försenas vilket kan innebära emotionella och psykiska belastningar för anknytningspersonen, och även de anhöriga, vilket i sin tur kan leda till sämre förutsättningar för integration. Internationell forskning visar att uppskjuten familjeåterförening ofta är behäftad med sämre etablering på arbetsmarknaden och lägre inkomster. För anhöriga som beviljas uppehållstillstånd kommer det dock vara positivt att anknytningspersonen redan är etablerad på arbetsmarknaden och har stabila och regelbundna inkomster.

Det är fler kvinnor än män som beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning. Även om förslaget är könsneutralt utformat kommer det således att påverka fler kvinnor än män. Ett försörjningskrav som syftar till att främja arbete, egenförsörjning och garantera ett eget boende vid ankomsten gynnar dock såväl kvinnor som män. Förslaget bedöms också medföra incitament till egenförsörjning även för familjemedlemmar, särskilt med beaktande av utredningens förslag om att även andra familjemedlemmars inkomster ska beaktas vid prövningen av en ansökan

om fortsatt uppehållstillstånd. Förslaget kan därför komma att bidra till en ökad ekonomisk jämställdhet.

Exempel på det föreslagna höjda försörjningskravet vid anhöriginvandring

Tabell 1   **Jämförelse mellan det nuvarande och det föreslagna normalbeloppet vid anhöriginvandring**
Belopp i kronor per månad netto

	Normalbeloppet 2025	Normalbeloppet x 1,30
Ensamstående	6 186	8 042
Makar och jämställda	10 219	13 285
Barn 0–6 år	3 306	4 298
Barn 7–10 år	3 967	5 157
Barn 11–14 år	4 629	6 018
Barn 15 år och äldre	5 290	6 877

Källa: Kronofogdemyndighetens föreskrifter om bestämmande av förbehållsbeloppet vid löneutmätning under 2025 (KFMFS 2024:1) och egna beräkningar.

Anm. Till det föreslagna höjda normalbeloppet vid anhöriginvandring ska den faktiska boendekostnaden läggas.

Tabell 2 Exempel över det föreslagna försörjningskravet för olika familjekonstellationer och en uppskattad boendekostnad

Belopp i kronor per månad netto

	Normalbeloppet x 1,30	Boendekostnad Kommuner med fler än 75 000 invånare	Normalbeloppet x 1,30 och boendekostnad
Ensamstående och 1 barn	13 199	8 900	22 099
Ensamstående och 2 barn	18 356	11 200	29 556
Ensamstående och 3 barn	23 513	13 500	37 013
Ensamstående och 4 barn	28 670	15 800	44 470
Sammanlevande makar eller sambo	13 285	7 350	20 635
Sammanlevande makar eller sambo och 1 barn	18 442	8 900	27 342
Sammanlevande makar eller sambo och 2 barn	23 599	11 200	34 799
Sammanlevande makar eller sambo och 3 barn	28 756	13 500	42 256
Sammanlevande makar eller sambo och 4 barn	33 913	15 800	49 713

Källa: Försäkringskassan, Genomsnittlig och högsta godtagbara boendekostnad avseende år 2025 och egna beräkningar.

Anm. Barnposterna utgår från åldern 7-10 år. För att illustrera försörjningskravets nivå inklusive boendekostnaden används i tabellen Försäkringskassans schablon för genomsnittlig boendekostnad avseende år 2025 för kommuner med fler än 75 000 invånare.